

Konsekventis har gjort Følgesætningerne af Principet gjældende baade i Henseende til rigtig Sondring af Funktionerne og i Henseende til de forskjellige Faktors Rettigheder og Pligter, og det ikke blot for enkelte Processaffnitss Bedkommende, men under hele Sagens Gang. Udkastet har med Hensyn hertil fulgt den Udvikling, som ogsaa andetsteds paa Europas Fastland har gjort sig gjældende. Oprindeligt kaldte den nye Proces, som først i Frankrig og senere i andre Lande dannedes med engelsk Forbillede for Die, sig vel en Anklageproces; men i Virkeligheden bevarede den Inquisitionsprincipet fuldstændig under Forundersøgelsen og knyttede kun dertil en i Anklageform, holdt Hovedforhandling. At derved i Virkeligheden var vundet saare lidet, blev efterhaanden klart, og Fordringerne om en virkelig Anklageproces traadte da stærkere og stærkere frem, samtidig med, at den videnskabelige Forhandling ivrig bestræbte sig med at trænge dybere ind i dennes Væsen og med Studiet af det engelske Forbillede. Paa hint Standpunkt, der indskrænker Anklageprocessen til en Form om en inquisitorisk Rørd, ere de ældre danske Udkast nu ganske vist ingenlunde alle blevne staaende. Det er netop et Fortrin, der udmærker flere af dem, at de ikke have indskrænket sig til en Gjengivelse af det ufuldkomne franske Mønster, men i vigtige Punkter have nærmet sig mere til den engelske Straffeprocess. Til en fyldestgjørende Løsning af den Opgave, at gøre Anklageprincipet til den virkelig hele Sagen beherskende Grundætning, ere de imidlertid ikke naaede. Det er ikke nok til at bryde med det inquisitoriske Princip at opstille en Regel om Forhøret over den Sigtede, beregnet paa at betage dette dets egentlig inquisitoriske Karakter. En saadan Regel kan aldrig affattes med den Bestemthed, at den sikrer herimod. Hvor klar end Grændsen er for Tanken, kan den dog let udvisses i Praxis, naar der ikke haves anden Sikkerhed end en saadan Lovregel til at holde Forhøret i det rette Spor. Sikkerheden maa ligge deri, at det staar klart, at Hovedrollen og dermed Hovedansvaret med Hensyn til Bevismaterialets Fremstæffelse og Benyttelse ikke ligger hos Dommeren, og hertil er det atter ikke nok, at en Grundætning udtales i Loven. Skal Bægten ikke desuagtet komme til at hvile paa Dommerens Virksomhed, og skal dette ikke igjen føre til, at Forhøret umærkelig falder tilbage i sin nuværende Karakter, maa det nødvendig kræves, at der organiseres en Anklagemagt, der har en saadan Styrke og en saadan Enhed, at den er istand til at hævde sin Stilling som den Faktor, i hvis Hænder alle Traadene til Sagens Oplysning fra Anklagens Side løbe sammen, hvis Tanke behersker den hele Anklagevirksomhed fra først til sidst, og som ikke maa laste Byrden og Ansvaret fra sig over paa Dommeren. Dette maa kræves baade for Samfundets Skyld, for at det ikke skal staa magtesløst ligeoverfor Forbrydelserne, naar Inquisitionsprincipet opgives, og det maa ligesaa vel kræves for den Sigtedes Skyld, fordi en svag Anklagemagt uundgaaelig bringer det inquisitoriske Princip paany til Magten trods alle Lovudtalelser. Det er ikke ved at svække Anklagemagten, men ved at styrke Forsvarsrettighederne, at den Sigtedes Interesse skal tjenes. I Overensstemmelse med denne Betragtning har Udkastet skabt den særlige Statsanklagerinstitution og organiseret den og Politiet som dens Hjælper med hint Maal for Die. At man ikke vil fly de Doffre, som dertil ere nødvendige, er den uundværlige Betingelse for, at det tør tilraades at forlade det inquisitoriske Princip og derved gennemføre en saa vidtgaaende Reform, som Udkastet tilsigter. Heri har hele Kommissionen været enig, og Forsudsætningen om, at der paa denne Maade gives det Offentlige de fornødne Midler ihænde til kraftigt Værn for Samfundet ligeoverfor Forbrydelser, er særlig udtalt af et Antal Medlemmer, som Betingelse for, at de overhovedet have overvundet deres Betænkelighed ved en saa vidtgaaende Reform, som Udkastet tilsigter.

I Overensstemmelse med den fremhævede Grundtanke paahviler det efter Udkastet den offentlige Anklagemyndighed at forberede Anklagen ved selv at fremstæffe Anklagematerialet, og den er i intet Tilfælde berettiget til at laste denne Opgave over paa Dommeren. Statsanklageren kan paakalde Rettens Medvirkning til enkelte for Efterforskningen nødvendige Akter, men en sammenhængende, egentlig Forundersøgelse kan han ikke kræve for An-